

Podstatné mená nám označujú osoby, zvieratá, veci a pýtame sa na ne KTO? ČO?

GRÓF MENTOL KRIŠTOF

Táto rozprávka je z čias, keď uprostred mora ešte existoval tajomný zelený ostrov. Je to príbeh z jednej starej námornej mapy...

Tú mapu raz objavil vo väzení istý gróf, ktorého zabudlivá kráľovná Regína dala zavrieť, ani sama nevedela za čo. Zabudla naňho a vo veži ten gróf – volal sa Mentol Krištof – prežil dlhých tridsaťtri rokov.

Jedného dňa hradom otriaslo silné kýchnutie.

HA-HA-HA-PČÍ...!

Uväznený gróf nevedel, čo sa robí. Múry veže sa zatriasli a v uvoľnenej škáre medzi kameňmi svojej cely zbadal zvitok papiera. Bola to stará námorná mapa. Ktovie, ako dlho tam bola schovaná! Červeným krúžkom bol na nej označený zelený ostrov uprostred mora. Určite skrýval nejaký poklad!

Gróf iba vzdychol, schoval mapu späť do skrýše a smutne vyzrel von cez zamrežované okno. Mal z neho výhľad na zátoku s prístavom, v ktorom už celé roky kotvila kráľovná plachetnica Finta. Na palube lode spala unudená posádka. Kormidelník chrápal zvalený na kormidle, kuchár na sude a plavčík sa hojdal v sieti. Zo spánku ich vytrhlo opätovné kýchnutie.

HA-HA-HA-PČÍ...!

„Úbohá kráľovná Regína!“ zvolal plavčík.

„Nemala sa prejedať zmrzlinou!“ zašomral kuchár.

Pozorne si prečítaj text a nájdi podstatné meno, ktoré začína na "m" a končí na "a".
Toto podstatné meno potom nájdi v triede. Pri ňom nájdeš svoju ďalšiu indíciu!

ZÁMENÁ sú slová, ktorými môžeme vo vete **NAHRADIŤ** (zameniť) podstatné mená a iné slovné druhy. Základné sú **ja, ty, on, ona, ono, my, vy, oni, ony**. Privlastňovacie (vyjadrujú, že im/ k nim niečo patrí), sú **môj, tvoj, jeho, jej, náš, váš, ich**.

A kormidelník sa rozosmial:
„Z kráľovnej Regíny sa stala kráľovná Angína!“

Naozaj!

Kráľovná Regína ležala v komnate uprostred veľkej postele s nebesami. Trápila ju nádcha.

Krútila jej veľkým kráľovským nosom. Regína sa to kýchanie

snažila zadržať, ale márne. Raz kýchla tak

kráľovsky, že baldachýn nad posteľou sa zrútil a kráľovná sa doň celá zamotala.

„Pomoc! Pomoc!“ kričala spod baldachýnu. „Doktori! Felčiar! Dám celé kráľovstvo za medicínu, ktorá ma zbaví tohto ha... ha... hanebného kýchania!“

Správa o kráľovninej výzve doľahla až k väzňovi vo veži.

„Do hrdzavej mreže! Už viem, ako opäť získam slobodu a bohatstvo!“

Mentol Krištof opatrne vytiahol z múra uvoľnený kameň. Zjavil sa výklenok. V ňom sa skrýval skvelý pracovný nástroj – väzenská lyžica! Mentol Krištof vyčkal, kým sa znovu ozvalo kráľovnino kýchnutie a pustil sa do práce. Lyžica sa zarývala do muriva po celú noc.

Keď bola diera dosť veľká, gróf Mentol Krištof sa posledný raz rozliadol po cele, na hrud' si zavesil kožené vrecúško so vzácnou starou mapou a dal sa na útek. Dostal sa až na vonkajšie múry strážnej veže. Opatrne sa spúšťal dolu, rukami sa zachytával o výstupky v kamennom murive. Odrazu sa ozvalo mohutné

HA-HA-HA-PČÍ...!

Vzápätí sa zasa ozvalo hlasné

ČLUP!

Gróf Mentol Krištof čľupol z veže priamo do mora!

PRÍDAVNÉ MENÁ sú slová, ktoré označujú **VLASTNOSTI** osôb, zvierat a vecí. Pýtame sa na ne otázkami: **Aký, Aká, Aké?**

Na palube plachetnice Finta vládla pohoda. Bola noc, na stožiaroch blikali kahančeky. Posádka sedela okolo prázdneho suda a hrala kocky.

„To je nuda!“ zival kormidelník.

„Už aby sa niečo stalo,“ zaželel si lodný kuchár.

A plavčík si povzdychol:

„Vyplával by som hoc aj na začiatok sveta!“

„Nesplietaj!“ zahriakol ho kormidelník. Zrazu sa mu zazdalo, že počuje volanie o pomoc. Zavelil:

„Záchranné lano! Rýchlo!“

Po chvíli sa na palube zjavil premočený utečenec. Kormidelník ho hneď zaviedol do kajuty a plavčík ho prikryl teplou prikrývkou. No i tak sa namiesto pozdravu dočkali iba hlasného

HA-HA-HA-PČÍ...!

Keď sa Mentol Krištof pozviechal, vytiahol z vrecúška starú mapu a rozložil ju na stole. Roztrásenou rukou ukázal námorníkovi zelený ostrov...

„Som gróf Mentol Krištof. Viac vám zatiaľ nemôžem prezradiť. Ak sa však so mnou vydáte na dobrodružnú cestu za pokladom tajomného ostrova rovnakého mena, kráľovná Regína sa nám všetkým bohato odmení...“

HA-HA-HA-PČÍ...!

Posádka o nijakom ostrove Mentol Krištof ešte nepočula, ale grófova ponuka znamenala nevídane dobrodružstvo! O malú chvíľu plachetnica Finta opustila zátoku a bez kráľovného vedomia sa vydala na dobrodružnú plavbu.

Pozorne si prečítaj text a nájdi prídavné meno, ktoré začína na "zách" a končí na "é". Pozri, aké podstatné meno rozvíja toto prídavné meno. Potom nájdi v triede to podstatné meno a pri ňom nájdeš svoju ďalšiu indíciu!

SLOVESÁ sú slová, ktoré pomenúvajú, čo osoby, zvieratá a veci **ROBIA**, čiže **ČINNOSŤ**. Pýtame sa na ne (dopytujeme sa): **Čo robí? Čo bude robiť? Čo robil?**

Kapitánom lode sa stal záhadný gróf. Plavčík mu ostrihal dlhé vlasy a kormidelník mu daroval sviatočnú námornícku uniformu. Mentolovi Krištofovi pristala tak, že by sa istotne zapáčil každej morskej panne, keby náhodou na nejakú cestou natrafili...

Po čase sa ozvalo z koša na stožiar:

„Obzor na ostrove! Opravujem... ostrov na obzore!“

Plavčík konečne zbadal hľadaný tajomný ostrov. Kormidelník zamieril k jeho zeleným brehom a o malú chvíľu si už námorníci kliesnili cestu zelenou džungľou.

„Ha-ha-ha-pčí...!“ začali odrazu všetci kýchať. Nie od prechladnutia, ale z omamných vôní, čo sa šírili všade navôkol.

Dobrodruhovia sa konečne dostali na čistinku. Našli na nej kameň označený červeným krúžkom. Presne takým, aký bol na starej mape.

Gróf sa celou silou zaprel do balvana. Nič. Ani sa nepohol.

„Hej-rup... hej-rup!“ pridali sa k nemu ostatní.

Keď napokon balvan povolil, ukázala sa pod ním nádherná drevená truhlica. Mentol Krištof s úľavou zvolal:

„Óóó! To je môj poklad!“

Otvoril truhlicu: bola plná zelených cukríkov! V slnečnom svetle sa jagali ako drahokamy. Mentol Krištof siahol do truhlice, vzal si jeden cukrík, privoňal k nemu, vložil si ho do úst, opatrne do neho zahryzol, či je pravý, a potom ho začal slastne cmúľať.

„Áno!“ vydýchol si s úľavou. „To je pravá mentolka!“

Posádka vypleštila oči na grófa. Potom sa kormidelník, plavčík i kuchár vrhli na mentolky.

„I ja chcem ochutnať ten poklad! I ja! To všetko je iba moje!“ prekrikovali sa v ošiali, strkali jeden do druhého a pchali si chutné mentolky do úst.

„Dost!“ zavelil Mentol Krištof. „Každý dostane svoj podiel! A predovšetkým kráľovná Regína! Je to jej posledná záchrana!“

ČÍSLOVKY sú slová, ktoré vyjadrujú **POČET** osôb, zvierat, vecí, alebo ich **PORADIE**. Pýtame sa na ne: **koľko?** **koľký v poradí?**

Dobrodruhovia naložili truhlicu s mentolkami na loď a vydali sa na spiatočnú cestu. Po niekoľkých dňoch plavby plavčík na stožiar začul mohutné

HA-HA-HA-PČÍ...!

Bol to jasný signál, že sa blížila k prístavu. Keď zakotvili, Mentol Krištof odniesol truhlicu pred starú kráľovnú. Sedela na tróne uprostred všelijakých fľaštičiek, mastičiek a iných medikamentov. Jagavé zelené mentolové cukríky v truhlici Regínu úplne oslepili.

„Óóó...! Čo je to za... hapčí?! Ako sa volajú tie drahé kamene? A ako sa voláš ty, neznámy cestovateľ?!”

„Som gróf Mentol Krištof. Tridsaťtri rokov ma väznili v tvojom väzení. A toto sú mentolky, poklad nad poklady! Stačí, keď ochutnáš tri – a bude po chorobe!”

Kráľovná Regína sa chytila za hlavu:

„Ach, tá skleróza! Celkom som na teba zabudla, milý Krištof! Prečo si z väzenia nevyšiel skôr?”

Tajomný gróf sa iba záhadne usmial a odvetil:

„Nič sa nestalo... Inak by som nikdy nenašiel mapu tajomného zeleného ostrova.”

Kráľovná, cmúľajúc cukrík, chcela niečo namietnuť, no vyšlo z nej iba:

„Ha-ha-ha... há-dam si naozaj zaslúžiš slobodu a kráľovskú odmenu!”

Mentol Krištof mal pravdu. Po tretej mentolke kráľovnej tak odľahlo, že na chorobu úplne zabudla. Truhlicu, v ktorej jej gróf priniesol mentolky, dala vrchovato naplniť zlatými dukátmi.

A čo sa stalo so záhadným zeleným ostrovom uprostred mora? Maškrtné morské vlny ho ocmúľali ako cukrík, a tak ho už nenájdete na nijakej mape sveta!

Pozorne si pozri celú túto stranu a nájdi číslovku, ktorej súčet číslic je sedem. Táto číslovka je tvojim posledným číslom. Odrátaj od neho všetky predchádzajúce čísla, ktoré si mal rukou načmárané na predošlých indíciách. Výsledok bude tvoje číslo do zámku!

Podstatné mená nám označujú osoby, zvieratá, veci a pýtame sa na ne KTO? ČO?

GRÓF MENTOL KRIŠTOF

Táto rozprávka je z čias, keď uprostred mora ešte existoval tajomný zelený ostrov. Je to príbeh z jednej starej námornej mapy...

Tú mapu raz objavil vo väzení istý gróf, ktorého zabudlivá kráľovná Regína dala zavrieť, ani sama nevedela za čo. Zabudla naňho a vo veži ten gróf – volal sa Mentol Krištof – prežil dlhých tridsaťtri rokov.

Jedného dňa hradom otriaslo silné kýchnutie.

HA-HA-HA-PČÍ...!

Uväznený gróf nevedel, čo sa robí. Múry veže sa zatriasli a v uvoľnenej škáre medzi kameňmi svojej cely zbadal zvitok papiera. Bola to stará námorná mapa. Ktovie, ako dlho tam bola schovaná! Červeným krúžkom bol na nej označený zelený ostrov uprostred mora. Určite skrýval nejaký poklad!

Gróf iba vzdychol, schoval mapu späť do skryše a smutne vyzrel von cez zamrežované okno. Mal z neho výhľad na zátoku s prístavom, v ktorom už celé roky kotvila kráľovná plachetnica Finta. Na palube lode spala unudená posádka. Kormidelník chrápal zvalený na kormidle, kuchár na sude a plavčík sa hojdal v sieti. Zo spánku ich vytrhlo opätovné kýchnutie.

HA-HA-HA-PČÍ...!

„Úbohá kráľovná Regína!“ zvolal plavčík.

„Nemala sa prejsť zmrzlinou!“ zašomral kuchár.

Pozorne si prečítaj text a nájdi podstatné meno, ktoré začína na "o" a končí na "o". Toto podstatné meno potom nájdi v triede. Pri ňom nájdeš svoju ďalšiu indíciu!

ZÁMENÁ sú slová, ktorými môžeme vo vete **NAHRADIŤ**(zameniť) podstatné mená a iné slovné druhy. Základné sú **ja, ty, on, ona, ono, my, vy, oni, ony**. Privlastňovacie (vyjadrujú, že im/ k nim niečo patrí), sú **môj, tvoj, jeho, jej, náš, váš, ich**.

A kormidelník sa rozosmial:
„Z kráľovnej Regíny sa stala kráľovná Angína!“

Naozaj!

Kráľovná Regína ležala v komnate uprostred veľkej postele s nebesami. Trápila ju nádcha.

Krútila jej veľkým kráľovským nosom. Regína sa to kýchanie

snažila zadržať, ale márne. Raz kýchla tak kráľovsky, že baldachýn nad posteľou sa zrútil a kráľovná sa doň celá zamotala.

„Pomoc! Pomoc!“ kričala spod baldachýnu. „Doktori! Felčiar! Dám celé kráľovstvo za medicínu, ktorá ma zbaví tohto ha... ha... hanebného kýchania!“

Správa o kráľovninej výzve doľahla až k väzňovi vo veži.

„Do hrdzavej mreže! Už viem, ako opäť získam slobodu a bohatstvo!“

Mentol Krištof opatrne vytiahol z múra uvoľnený kameň. Zjavil sa výklenok. V ňom sa skrýval skvelý pracovný nástroj – väzenská lyžica! Mentol Krištof vyčkal, kým sa znovu ozvalo kráľovnino kýchnutie a pustil sa do práce. Lyžica sa zarývala do muriva po celú noc.

Keď bola diera dosť veľká, gróf Mentol Krištof sa posledný raz rozhladol po cele, na hrud' si zavesil kožené vrecúško so vzácnou starou mapou a dal sa na útek. Dostal sa až na vonkajšie múry strážnej veže. Opatrne sa spúšťal dolu, rukami sa zachytával o výstupky v kamennom murive. Odrazu sa ozvalo mohutné

HA-HA-HA-PČÍ...!

Vzápätí sa zasa ozvalo hlasné

ČLUP!

Gróf Mentol Krištof čľupol z veže priamo do mora!

PRÍDAVNÉ MENÁ sú slová, ktoré označujú **VLASTNOSTI** osôb, zvierat a vecí. Pýtame sa na ne otázkami: **Aký, Aká, Aké?**

Na palube plachetnice Finta vládla pohoda. Bola noc, na stožiari blikal kahanček. Posádka sedela okolo prázdneho suda a hrala kocky.

„To je nuda!“ zíval kormidelník.

„Už aby sa niečo stalo,“ zaželel si lodný kuchár.

A plavčík si povzdychol:

„Vyplával by som hoc aj na začiatok sveta!“

„Nesplietaj!“ zahriakol ho kormidelník. Zrazu sa mu zazdalo, že počuje volanie o pomoc. Zavelil:

„Záchranné lano! Rýchlo!“

Po chvíli sa na palube zjavil premočený utečenec. Kormidelník ho hneď zaviedol do kajuty a plavčík ho prikryl teplou prikrývkou. No i tak sa namiesto pozdravu dočkali iba hlasného

HA-HA-HA-PČÍ...!

Keď sa Mentol Krištof pozviechal, vytiahol z vrecúška starú mapu a rozťahal ju na stole. Roztrasenou rukou ukázal námorníkom zelený ostrov...

„Som gróf Mentol Krištof. Viac vám zatiaľ nemôžem prezradiť. Ak sa však so mnou vydáte na dobrodružnú cestu za pokladom tajomného ostrova rovnakého mena, kráľovná Regína sa nám všetkým bohato odmení...“

HA-HA-HA-PČÍ...!

Posádka o nijakom ostrove Mentol Krištof ešte nepočula, ale grófova ponuka znamenala nevídane dobrodružstvo! O malú chvíľu plachetnica Finta opustila zátoku a bez kráľovninho vedomia sa vydala na dobrodružnú plavbu.

Pozorne si prečítaj text a nájdi prídavné meno, ktoré začína na "prá" a končí na "o". Pozri, aké podstatné meno rozvíja toto prídavné meno. Potom nájdi v triede to podstatné meno a pri ňom nájdeš svoju ďalšiu indíciu!

SLOVESÁ sú slová, ktoré pomenúvajú, čo osoby, zvieratá a veci **ROBIA**, čiže **ČINNOSŤ**. Pýtame sa na ne (dopytujeme sa): **Čo robí? Čo bude robiť? Čo robil?**

Kapitánom lode sa stal záhadný gróf. Plavčík mu ostrihal dlhé vlasy a kormidelník mu daroval sviatočnú námornícku uniformu. Mentolovi Krištofovi pristala tak, že by sa istotne zapáčil každej morskej panne, keby náhodou na nejakú cestou natrafili...

Po čase sa ozvalo z koša na stožiar:

„Obzor na ostrove! Opravujem... ostrov na obzore!“

Plavčík konečne zbadal hľadaný tajomný ostrov. Kormidelník zamieril k jeho zeleným brehom a o malú chvíľu si už námorníci kliesnili cestu zelenou džungľou.

„Ha-ha-ha-pčí...!“ začali odrazu všetci kýchať. Nie od prechladnutia, ale z omamných vôní, čo sa šírili všade navôkol.

Dobrodruhovia sa konečne dostali na čistinku. Našli na nej kameň označený červeným krúžkom. Presne takým, aký bol na starej mape.

Gróf sa celou silou zaprel do balvana. Nič. Ani sa nepohol.

„Hej-rup... hej-rup!“ pridali sa k nemu ostatní.

Keď napokon balvan povolil, ukázala sa pod ním nádherná drevená truhlica. Mentol Krištof s úľavou zvolal:

„Óóó! To je môj poklad!“

Otvoril truhlicu: bola plná zelených cukríkov! V slnečnom svetle sa jagali ako drahokamy. Mentol Krištof siahol do truhlice, vzal si jeden cukrík, privoňal k nemu, vložil si ho do úst, opatrne do neho zahryzol, či je pravý, a potom ho začal slastne cmúľať.

„Áno!“ vydýchol si s úľavou. „To je pravá mentolka!“

Posádka vypleštila oči na grófa. Potom sa kormidelník, plavčík i kuchár vrhli na mentolky.

„I ja chcem ochutnať ten poklad! I ja! To všetko je iba moje!“ prekrikovali sa v ošiali, strkali jeden do druhého a pchali si chutné mentolky do úst.

„Dost!“ zavelil Mentol Krištof. „Každý dostane svoj podiel! A predovšetkým kráľovná Regína! Je to jej posledná záchrana!“

ČÍSLOVKY sú slová, ktoré vyjadrujú **POČET** osôb, zvierat, vecí, alebo ich **PORADIE**. Pýtame sa na ne: **koľko?** **koľký v poradí?**

Dobrodruhovia naložili truhlicu s mentolkami na loď a vydali sa na spiatočnú cestu. Po niekoľkých dňoch plavby plavčík na stožari začul mohutné

HA-HA-HA-PČÍ...!

Bol to jasný signál, že sa blížia k prístavu. Keď zakotvili, Mentol Krištof odniesol truhlicu pred starú kráľovnú. Sedela na tróne uprostred všelijakých fľaštičiek, mastičiek a iných medikamentov. Jagavé zelené mentolové cukríky v truhlici Regínu úplne oslepili.

„Óóó...! Čo je to za... hapčí?! Ako sa volajú tie drahé kamene? A ako sa voláš ty, neznámy cestovateľ?!“

„Som gróf Mentol Krištof. Tridsaťtri rokov ma väznili v tvojom väzení. A toto sú mentolky, poklad nad poklady! Stačí, keď ochutnáš tri – a bude po chorobe!“

Kráľovná Regína sa chytila za hlavu:

„Ach, tá skleróza! Celkom som na teba zabudla, milý Krištof! Prečo si z väzenia neušiel skôr?“

Tajomný gróf sa iba záhadne usmial a odvetil:

„Nič sa nestalo... Inak by som nikdy nenašiel mapu tajomného zeleného ostrova.“

Kráľovná, cmúľajúc cukrík, chcela niečo namietnuť, no vyšlo z nej iba:

„Ha-ha-ha... há-dam si naozaj zaslúžiš slobodu a kráľovskú odmenu!“

Mentol Krištof mal pravdu. Po tretej mentolke kráľovnej tak odľahlo, že na chorobu úplne zabudla. Truhlicu, v ktorej jej gróf priniesol mentolky, dala vrchovato naplniť zlatými dukátmi.

A čo sa stalo so záhadným zeleným ostrovom uprostred mora? Maškrtné morské vlny ho ocmúľali ako cukrík, a tak ho už nenájdete na nijakej mape sveta!

Pozorne si pozri celú túto stranu a nájdi číslovku, ktorej súčet číslic je šesť. Táto číslovka je твоjim posledným číslom. Odrátaj od neho všetky predchádzajúce čísla, ktoré si mal rukou načmárané na predošlých indíciách. Výsledok bude tvoje číslo do zámku!

Podstatné mená nám označujú osoby, zvieratá, veci a pýtame sa na ne KTO? ČO?

GRÓF MENTOL KRIŠTOF

Táto rozprávka je z čias, keď uprostred mora ešte existoval tajomný zelený ostrov. Je to príbeh z jednej starej námornej mapy...

Tú mapu raz objavil vo väzení istý gróf, ktorého zábudlivá kráľovná Regína dala zavrieť, ani sama nevedela za čo. Zabudla naňho a vo veži ten gróf – volal sa Mentol Krištof – prežil dlhých tridsaťtri rokov.

Jedného dňa hradom otriaslo silné kýchnutie.

HA-HA-HA-PČÍ...!

Uväznený gróf nevedel, čo sa robí. Múry veže sa zatriasli a v uvoľnenej škáre medzi kameňmi svojej cely zbadal zvitok papiera. Bola to stará námorná mapa. Ktovie, ako dlho tam bola schovaná! Červeným krúžkom bol na nej označený zelený ostrov uprostred mora. Určite skrýval nejaký poklad!

Gróf iba vzdychol, schoval mapu späť do skrýše a smutne vyzrel von cez zamrežované okno. Mal z neho výhľad na zátoku s prístavom, v ktorom už celé roky kotvila kráľovná plachetnica Finta. Na palube lode spala unudená posádka. Kormidelník chrápal zvalený na kormidle, kuchár na sude a plavčík sa hojdal v sieti. Zo spánku ich vytrhlo opätovné kýchnutie.

HA-HA-HA-PČÍ...!

„Úbohá kráľovná Regína!“ zvolal plavčík.

„Nemala sa prejedať zmrzlinou!“ zašomral kuchár.

Pozorne si prečítaj text a nájdi podstatné meno, ktoré začína na "k" a končí na "m". Toto podstatné meno potom nájdi v triede. Pri ňom nájdeš svoju ďalšiu indíciu!

ZÁMENÁ sú slová, ktorými môžeme vo vete NAHRADIŤ (zameniť) podstatné mená a iné slovné druhy. Základné sú **ja, ty, on, ona, ono, my, vy, oni, ony**. Privlastňovacie (vyjadrujú, že im/ k nim niečo patrí), sú **môj, tvoj, jeho, jej, náš, váš, ich**.

A kormidelník sa rozosmial:
„Z kráľovnej Regíny sa stala kráľovná Angína!“

Naozaj!

Kráľovná Regína ležala v komnate uprostred veľkej postele s nebesami. Trápila ju nádcha. Krútila jej veľkým kráľovským nosom. Regína sa to kýchanie snažila zadržať, ale márne. Raz kýchla tak kráľovsky, že baldachýn nad posteľou sa zrútil a kráľovná sa doň celá zamotala.

„Pomoc! Pomoc!“ kričala spod baldachýnu. „Doktori! Felčiari! Dám celé kráľovstvo za medicínu, ktorá ma zbaví tohto ha... ha... hanebného kýchania!“

Správa o kráľovninej výzve doľahla až k väzňovi vo veži.

„Do hrdzavej mreže! Už viem, ako opäť získam slobodu a bohatstvo!“

Mentol Krištof opatrne vytiahol z múra uvoľnený kameň. Zjavil sa výklenok. V ňom sa skrýval skvelý pracovný nástroj – väzenská lyžica! Mentol Krištof vyčkal, kým sa znovu ozvalo kráľovnine kýchnutie a pustil sa do práce. Lyžica sa zarývala do muriva po celú noc.

Keď bola diera dosť veľká, gróf Mentol Krištof sa posledný raz rozhlíadal po cele, na hrud' si zavesil kožené vrecúško so vzácnou starou mapou a dal sa na útek. Dostal sa až na vonkajšie múry strážnej veže. Opatrne sa spúšťal dolu, rukami sa zachytával o výstupky v kamennom murive. Odrazu sa ozvalo mohutné

HA-HA-HA-PČÍ...!

Vzápätí sa zasa ozvalo hlasné

ČLUP!

Gróf Mentol Krištof čľupol z veže priamo do mora!

PRÍDAVNÉ MENÁ sú slová, ktoré označujú **VLASTNOSTI** osôb, zvierat a vecí. Pýtame sa na ne otázkami: **Aký, Aká, Aké?**

Na palube plachetnice Finta vládla pohoda. Bola noc, na stožiaroch blikali kahančeky. Posádka sedela okolo prázdneho suda a hrala kocky.

„To je nuda!“ zívajú kormidelník.

„Už aby sa niečo stalo,“ zaželel si lodný kuchár.

A plavčík si povzdychol:

„Vyplával by som hoc aj na začiatok sveta!“

„Nesplietaj!“ zahriakol ho kormidelník. Zrazu sa mu zazdalo, že počuje volanie o pomoc. Zavelil:

„Záchranne lano! Rýchlo!“

Po chvíli sa na palube objavil premočený utečenec. Kormidelník ho hneď zaviedol do kajuty a plavčík ho prikryl teplou prikrývkou. No i tak sa namiesto pozdravu dočkali iba hlasného

HA-HA-HA-PČÍ...!

Keď sa Mentol Krištof pozviechal, vytiahol z vrecúška starú mapu a rozložil ju na stole. Roztrasenou rukou ukázal námorníkovi zelený ostrov...

„Som gróf Mentol Krištof. Viac vám zatiaľ nemôžem prezradiť. Ak sa však so mnou vydáte na dobrodružnú cestu za pokladom tajomného ostrova rovnakého mena, kráľovná Regína sa vám všetkým bohato odmení...“

HA-HA-HA-PČÍ...!

Posádka o nijakom ostrove Mentol Krištof ešte nepočula, ale grófova ponuka znamenala nevídané dobrodružstvo! O malú chvíľu plachetnica Finta opustila zátoku a bez kráľovného vedomia sa vydala na dobrodružnú plavbu.

Pozorne si prečítajte text a nájdite prídavné meno, ktoré začína na "roz" a končí na "ou". Pozrite, aké podstatné meno rozvíja toto prídavné meno. Potom nájdite v triede to podstatné meno a pri ňom nájdete svoju ďalšiu indíciu!

SLOVESÁ sú slová, ktoré pomenúvajú, čo osoby, zvieratá a veci **ROBIA**, čiže **ČINNOSŤ**. Pýtame sa na ne (dopytujeme sa): **Čo robí? Čo bude robiť? Čo robil?**

Kapitánom lode sa stal záhadný gróf. Plavčík mu ostrihal dlhé vlasy a kormidelník mu daroval sviatočnú námornícku uniformu. Mentolovi Krištofovi pristala tak, že by sa istotne zapáčil každej morskej panne, keby náhodou na nejakú cestou natrafili...

Po čase sa ozvalo z koša na stožiar:

„Obzor na ostrove! Opravujem... ostrov na obzore!“

Plavčík konečne zbadal hľadaný tajomný ostrov. Kormidelník zamieril k jeho zeleným brehom a o malú chvíľu si už námorníci kliesnili cestu zelenou džungľou.

„Ha-ha-ha-pčí...!“ začali odrazu všetci kýchať. Nie od prechladnutia, ale z omamných vôní, čo sa šírili všade navôkol.

Dobrodruhovia sa konečne dostali na čistinku. Našli na nej kameň označený červeným krúžkom. Presne takým, aký bol na starej mape.

Gróf sa celou silou zaprel do balvana. Nič. Ani sa nepohol.

„Hej-rup... hej-rup!“ pridali sa k nemu ostatní.

Keď napokon balvan povolil, ukázala sa pod ním nádherná drevená truhlica. Mentol Krištof s úľavou zvolal:

„Óóó! To je môj poklad!“

Otvoril truhlicu: bola plná zelených cukríkov! V slnečnom svetle sa jagali ako drahokamy. Mentol Krištof siahol do truhlice, vzal si jeden cukrík, privoňal k nemu, vložil si ho do úst, opatrne do neho zahryzol, či je pravý, a potom ho začal slastne cmúľať.

„Áno!“ vydýchol si s úľavou. „To je pravá mentolka!“

Posádka vypleštila oči na grófa. Potom sa kormidelník, plavčík i kuchár vrhli na mentolky.

„I ja chcem ochutnať ten poklad! I ja! To všetko je iba moje!“ prekrikovali sa v ošiali, strkali jeden do druhého a pchali si chutné mentolky do úst.

„Dost!“ zavelil Mentol Krištof. „Každý dostane svoj podiel! A predovšetkým kráľovná Regína! Je to jej posledná záchrana!“

ČÍSLOVKY sú slová, ktoré vyjadrujú **POČET** osôb, zvierat, vecí, alebo ich **PORADIE**. Pýtame sa na ne: **koľko?** **koľký v poradí?**

Dobrodruhovia naložili truhlicu s mentolkami na loď a vydali sa na spiatočnú cestu. Po niekoľkých dňoch plavby plavčík na stožiar začul mohutné

HA-HA-HA-PČÍ...!

Bol to jasný signál, že sa blížia k prístavu. Keď zakotvili, Mentol Krištof odniesol truhlicu pred starú kráľovnú. Sedela na tróne uprostred všelijakých fľaštičiek, mastičiek a iných medikamentov. Jagavé zelené mentolové cukríky v truhlici Regína úplne oslepili.

„Óóó...! Čo je to za... hapčí?! Ako sa volajú tie drahé kamene? A ako sa voláš ty, neznámy cestovateľ?!“

„Som gróf Mentol Krištof. Tridsaťtri rokov ma väznili v tvojom väzení. A toto sú mentolky, poklad nad poklady! Stačí, keď ochutnáš tri – a bude po chorobe!“

Kráľovná Regína sa chytila za hlavu:

„Ach, tá skleróza! Celkom som na teba zabudla, milý Krištof! Prečo si z väzenia nevyšiel skôr?“

Tajomný gróf sa iba záhadne usmial a odvetil:

„Nič sa nestalo... Inak by som nikdy nenašiel mapu tajomného zeleného ostrova.“

Kráľovná, cmúľajúc cukrík, chcela niečo namietnuť, no vyšlo z nej iba:

„Ha-ha-ha... há-dam si naozaj zaslúžiš slobodu a kráľovskú odmenu!“

Mentol Krištof mal pravdu. Po tretej mentolke kráľovnej tak odľahlo, že na chorobu úplne zabudla. Truhlicu, v ktorej jej gróf priniesol mentolky, dala vrchovato naplniť zlatými dukátmi.

A čo sa stalo so záhadným zeleným ostrovom uprostred mora? Maškrtné morské vlny ho ocmúľali ako cukrík, a tak ho už nenájdete na nijakej mape sveta!

Pozorne si pozri celú túto stranu a nájdi číslovku, ktorá má len tri písmená. Táto číslovka je tvojim posledným číslom. Pripočítaj k nej všetky predchádzajúce čísla, ktoré si mal rukou načmárané na predošlých indíciách. Výsledok bude tvoje číslo do zámku!

Podstatné mená nám označujú osoby, zvieratá, veci a pýtame sa na ne KTO? ČO?

GRÓF MENTOL KRIŠTOF

Táto rozprávka je z čias, keď uprostred mora ešte existoval tajomný zelený ostrov. Je to príbeh z jednej starej námornej mapy...

Tú mapu raz objavil vo väzení istý gróf, ktorého zábudlivá kráľovná Regína dala zavrieť, ani sama nevedela za čo. Zabudla naňho a vo veži ten gróf – volal sa Mentol Krištof – prežil dlhých tridsaťtri rokov.

Jedného dňa hradom otriaslo silné kýchnutie.

HA-HA-HA-PČÍ...!

Uväznený gróf nevedel, čo sa robí. Múry veže sa zatriasli a v uvoľnenej škáre medzi kameňmi svojej cely zbadal zvitok papiera. Bola to stará námorná mapa. Ktovie, ako dlho tam bola schovaná! Červeným krúžkom bol na nej označený zelený ostrov uprostred mora. Určite skrýval nejaký poklad!

Gróf iba vzdychol, schoval mapu späť do skrýše a smutne vyzrel von cez zamrežované okno. Mal z neho výhľad na zátoku s prístavom, v ktorom už celé roky kotvila kráľovná plachetnica Finta. Na palube lode spala unudená posádka. Kormidelník chrápal zvalený na kormidle, kuchár na sude a plavčík sa hojdal v sieti. Zo spánku ich vytrhlo opätovné kýchnutie.

HA-HA-HA-PČÍ...!

„Úbohá kráľovná Regína!“ zvolal plavčík.

„Nemala sa prejedať zmrzlinou!“ zašomral kuchár.

Pozorne si prečítaj text a nájdi podstatné meno, ktoré začína na "L" a končí na "e". Toto podstatné meno potom nájdi v triede. Pri ňom nájdeš svoju ďalšiu indíciu!

ZÁMENÁ sú slová, ktorými môžeme vo vete NAHRADIŤ (zameniť) podstatné mená a iné slovné druhy. Základné sú **ja, ty, on, ona, ono, my, vy, oni, ony**. Privlastňovacie (vyjadrujú, že im/ k nim niečo patrí), sú **môj, tvoj, jeho, jej, náš, váš, ich**.

A kormidelník sa rozosmial:

„Z kráľovnej Regíny sa stala kráľovná Angína!“

Naozaj!

Kráľovná Regína ležala v komnate uprostred veľkej postele s nebesami. Trápila ju nádcha.

Krútila jej veľkým kráľovským nosom. Regína sa to kýchanie

snažila zadržať, ale márne. Raz kýchla tak

kráľovsky, že baldachýn nad posteľou sa zrútil a kráľovná sa doň celá zamotala.

„Pomoc! Pomoc!“ kričala spod baldachýnu. „Doktori! Felčiari! Dám celé kráľovstvo za medicínu, ktorá ma zbaví tohto ha... ha... hanebného kýchania!“

Správa o kráľovninej výzve doľahla až k väzňovi vo veži.

„Do hrdzavej mreže! Už viem, ako opäť získam slobodu a bohatstvo!“

Mentol Krištof opatrne vytiahol z múra uvoľnený kameň. Zjavil sa výklenok. V ňom sa skrýval skvelý pracovný nástroj – väzenská lyžica! Mentol Krištof vyčkal, kým sa znovu ozvalo kráľovnino kýchnutie a pustil sa do práce. Lyžica sa zarývala do muriva po celú noc.

Keď bola diera dosť veľká, gróf Mentol Krištof sa posledný raz rozhlíadal po cele, na hrud' si zavesil kožené vrecúško so vzácnou starou mapou a dal sa na útek. Dostal sa až na vonkajšie múry strážnej veže. Opatrne sa spúšťal dolu, rukami sa zachytával o výstupky v kamennom murive. Odrazu sa ozvalo mohutné

HA-HA-HA-PČÍ...!

Vzápätí sa zasa ozvalo hlasné

ČLUP!

Gróf Mentol Krištof čľupol z veže priamo do mora!

PRÍDAVNÉ MENÁ sú slová, ktoré označujú **VLASTNOSTI** osôb, zvierat a vecí. Pýtame sa na ne otázkami: **Aký, Aká, Aké?**

Na palube plachetnice Finta vládla pohoda. Bola noc, na stožiaroch blikali kahančeky. Posádka sedela okolo prázdneho suda a hrala kocky.

„To je nuda!“ zival kormidelník.

„Už aby sa niečo stalo,“ zaželel si lodný kuchár.

A plavčík si povzdychol:

„Vyplával by som hoc aj na začiatok sveta!“

„Nesplietaj!“ zahriakol ho kormidelník. Zrazu sa mu zazdalo, že počuje volanie o pomoc. Zavelil:

„Záchranné lano! Rýchlo!“

Po chvíli sa na palube zjavil premočený utečenec. Kormidelník ho hneď zaviedol do kajuty a plavčík ho prikryl teplou prikrývkou. No i tak sa namiesto pozdravu dočkali iba hlasného

HA-HA-HA-PČÍ...!

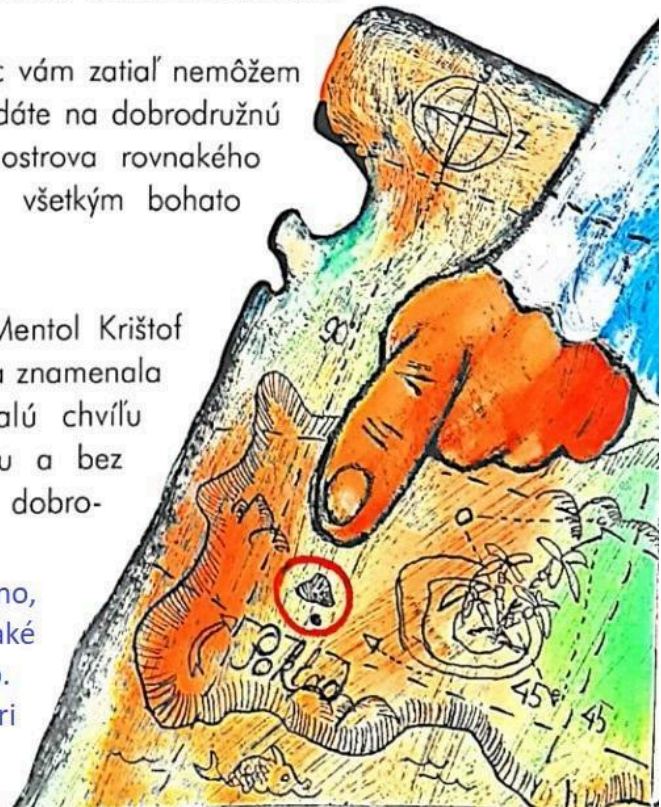
Keď sa Mentol Krištof pozviechal, vytiahol z vrecúška starú mapu a rozložil ju na stole. Roztrasenou rukou ukázal námorníkom zelený ostrov...

„Som gróf Mentol Krištof. Viac vám zatiaľ nemôžem prezradiť. Ak sa však so mnou vydáte na dobrodružnú cestu za pokladom tajomného ostrova rovnakého mena, kráľovná Regína sa nám všetkým bohato odmení...“

HA-HA-HA-PČÍ...!

Posádka o nijakom ostrove Mentol Krištof ešte nepočula, ale grófova ponuka znamenala nevídane dobrodružstvo! O malú chvíľu plachetnica Finta opustila zátoku a bez kráľovného vedomia sa vydala na dobrodružnú plavbu.

Pozorne si prečítaj text a nájdi prídavné meno, ktoré začína na "tep" a končí na "u". Pozri, aké podstatné meno rozvíja toto prídavné meno. Potom nájdi v triede to podstatné meno a pri ňom nájdeš svoju ďalšiu indíciu!

SLOVESÁ sú slová, ktoré pomenúvajú, čo osoby, zvieratá a veci **ROBIA**, čiže **ČINNOSŤ**. Pýtame sa na ne (dopytujeme sa): **Čo robí? Čo bude robiť? Čo robil?**

Kapitánom lode sa stal záhadný gróf. Plavčík mu ostrihal dlhé vlasy a kormidelník mu daroval sviatočnú námornícku uniformu. Mentolovi Krištofovi pristala tak, že by sa istotne zapáčil každej morskej panne, keby náhodou na nejakú cestou natrafili...

Po čase sa ozvalo z koša na stožiar:

„Obzor na ostrove! Opravujem... ostrov na obzore!“

Plavčík konečne zbadal hľadaný tajomný ostrov. Kormidelník zamieril k jeho zeleným brehom a o malú chvíľu si už námorníci kliesnili cestu zelenou džungľou.

„Ha-ha-ha-pčí...!“ začali odrazu všetci kýchať. Nie od prechladnutia, ale z omamných vôní, čo sa šírili všade navôkol.

Dobrodruhovia sa konečne dostali na čistinku. Našli na nej kameň označený červeným krúžkom. Presne takým, aký bol na starej mape.

Gróf sa celou silou zaprel do balvana. Nič. Ani sa nepohol.

„Hej-rup... hej-rup!“ pridali sa k nemu ostatní.

Keď napokon balvan povolil, ukázala sa pod ním nádherná drevená truhlica. Mentol Krištof s úľavou zvolal:

„Óóó! To je môj poklad!“

Otvoril truhlicu: bola plná zelených cukríkov! V slnečnom svetle sa jagali ako drahokamy. Mentol Krištof siahol do truhlice, vzal si jeden cukrík, privoňal k nemu, vložil si ho do úst, opatrne do neho zahryzol, či je pravý, a potom ho začal slastne cmúľať.

„Áno!“ vydýchol si s úľavou. „To je pravá mentolka!“

Posádka vypleštila oči na grófa. Potom sa kormidelník, plavčík i kuchár vrhli na mentolky.

„I ja chcem ochutnať ten poklad! I ja! To všetko je iba moje!“ prekrikovali sa v ošiali, strkali jeden do druhého a pchali si chutné mentolky do úst.

„Dost!“ zavelil Mentol Krištof. „Každý dostane svoj podiel! A predovšetkým kráľovná Regína! Je to jej posledná záchrana!“

ČÍSLOVKY sú slová, ktoré vyjadrujú **POČET** osôb, zvierat, vecí, alebo ich **PORADIE**. Pýtame sa na ne: **koľko? koľký v poradí?**

Dobrodruhovia naložili truhlicu s mentolkami na loď a vydali sa na spiatočnú cestu. Po niekoľkých dňoch plavby plavčík na stožiari začul mohutné

HA-HA-HA-PČÍ...!

Bol to jasný signál, že sa blížila k prístavu. Keď zakotvili, Mentol Krištof odniesol truhlicu pred starú kráľovnú. Sedela na tróne uprostred všelijakých fľaštičiek, mastičiek a iných medikamentov. Jagavé zelené mentolové cukríky v truhlici Regínu úplne oslepili.

„Óóóó...! Čo je to za... hapčí?! Ako sa volajú tie drahé kamene? A ako sa voláš ty, neznámy cestovateľ?!“

„Som gróf Mentol Krištof. Tridsaťtri rokov ma väznili v tvojom väzení. A toto sú mentolky, poklad nad poklady! Stačí, keď ochutnáš tri – a bude po chorobe!“

Kráľovná Regína sa chytila za hlavu:

„Ach, tá skleróza! Celkom som na teba zabudla, milý Krištof! Prečo si z väzenia neušiel skôr?“

Tajomný gróf sa iba záhadne usmial a odvetil:

„Nič sa nestalo... Inak by som nikdy nenašiel mapu tajomného zeleného ostrova.“

Kráľovná, cmúľajúc cukrík, chcela niečo namietnuť, no vyšlo z nej iba:

„Ha-ha-ha... há-dam si naozaj zaslúžiš slobodu a kráľovskú odmenu!“

Mentol Krištof mal pravdu. Po tretej mentolke kráľovnej tak odľahlo, že na chorobu úplne zabudla. Truhlicu, v ktorej jej gróf priniesol mentolky, dala vrchovato naplniť zlatými dukátmi.

A čo sa stalo so záhadným zeleným ostrovom uprostred mora? Maškrtné morské vlny ho ocmúľali ako cukrík, a tak ho už nenájdete na nijakej mape sveta!

Pozorne si pozri celú túto stranu a nájdi číslovku, ktorá vyjadruje neurčitý počet (sice vyjadruje počet, ale nevieme povedať, aký/koľko. Tá číslovka začína na "nie" a končí na "ch". Spočítaj počet písmen ("ch" rátať ako jedno písmeno, aj "ie" rátať ako jedno písmeno) tejto číslovky. Ak ten počet písmen prirátaš ku všetkým predošlým číslam, ktoré si mal rukou načmárané na predošlých indíciách. Výsledok bude tvoje číslo do zámku!